

כי עזה כמות אהבה וכו', אפש"ל עפ"י
 מ"ם רבינו האר"י ז"ל בשער הכונות בדרושי ר"ה
 על מ"ם רז"ל בר"ה לדיוקים גמורים נחתמים לחיים
 וציוה"כ הביטויים וציוס הו"ר הרשעים שהזרו בחשו'
 שלמה והוא שיש ג' חיתמות, ציוס ר"ה נגמר
 החותם של לאה שהיא כנגד זרוע ז"א וציוה"כ
 בשעת הנעילה נגמר החיתום הא' של המלכות וציוה"ר
 חותם הב' שלה בסוד חותם בחיך חותם וא"כ
 גם בר"ה יש חתימה לדיוקים גמורים אבל היא
 בצחינת כתיבה לפי שהחותם הזה הוא כנגד זרוע
 הכיפה עכתד"ק, וז"ש כנ"י להקב"ה שימני כחיתם
 על לבך כחותם על זרועך שתחתמי לחיים ציוס
 ר"ה שהוא חיתום הזרוע של הדיקים גמורים ואומרו
 כחיתם כחותם צ"פ לרמיז על צ' חיתמות שיש
 בלאה ג"כ ואמרה טעם לזה כי עזה כמות אהבה
 שלי בהקב"ה ואני נחשבת מלדיקים גמורים הנחתמים
 בר"ה, וא"ש אה"מ וההי"צ :

ח, אחית לנו קטנה ושדיים אין לה וכו' אם חיתה
 היא נבנה עליה פירת כסף ואם דלת היא
 נלור עליה לוח ארז, אפש"ל לענ"ד כמה שגודע
 שכשישראל אינם עושים רש"מ יהיו צבחי קטנות

כגודע מדי האר"י ז"ל צענון גלות מלריכ, גם גודע
 שאות ה'א אחרונה שצטט רומזת לכנ"י וכשישראל
 יהיו ח"ו בצחינת קטנות תהפך לאות דל"ת לשון
 דלות וכשיתקנו מעשיהם בתשובה ומע"ט אז ימשיכו
 לה אות הוי"ו ותחזור ה'א כבראשונה, וז"ש אחיות
 לנו שהיא כנ"י קטנה מבלי תורה ומע"ט והסיבה
 לזה משום ושדיים אין לה שהם ת"ח המשפיעים
 הכמה ומוסר לעם וקראים שדיים כגודע לא יש
 ציניהם ת"ח שילמדו אותם דרכי השי"ת וא"כ מה
 נעשה לאחיתנו ציוס שידובר בה ר"ל יום הדין
 הגדול והנורא או בזמן שיגיע קץ הגאילה כילד יגאלו
 בלי תורה ומע"ט ועז"א אם חיתה היא ר"ל שהם
 גדורים בעריות כחיתה אז נבנה עליה פירת כסף
 שיכסוף הקב"ה לגאלם בזכות הזה כמו שעשה
 במלרים שהיו גוי מקרב גוי וגאלו ע"י שהיו גדורים
 בעריות ושם י"ה העיד עליהם כגודע ועי"ז אם
 דלת היא ר"ל שהיא בצחינת דל"ת לשון דלות שגרמו
 במעשיהם להפך אות ה'א של השם לאות דל"ת
 עכ"ז עי"ז זכות החיתה כז"ל נלור עליה לוח
 ארז שהוא אות הוי"ו יהיה בחיך הדל"ת ותחזור
 להיות אות ה'א כבראשונה ותחזו' העטרה ליושנה צ"א:

רות

א, ותאמר רות אל תפגעי בי וכו' באשר תלכי
 אלך וכו' ובאשר תמותי אמות ושם הקבר
 וכו', אפש"ל אומרה ושם הקבר שהוא טעם למ"ם
 בתחילה באשר תלכי אלך וכו', והוא עפ"י מ"ם ע"פ
 ותמת שם מרים וכו' דהיינו שמתה בנשיקה עפ"י
 ה' וכן במשה דכתיב ביה וימת שם ובש"ט למדו
 למרים שמתה בנשיקה ממה דגמריקן שם שם,
 וידוע מ"ם רז"ל דמתי א"י אינם מתים ע"י מלאך
 המות אלא ע"י מלאך רחמים, וא"כ אפשר שרות
 היתה מתאמלת ללכת לא"י עם חמתה כדי שתזכה
 למות ולהקבר בא"י, וז"א אל תפגעי בי לעוזבך וכו'
 אלא באשר תלכי אלך וכו' כדי שבאשר תמותי
 אמות דהיינו בא"י ושם הקבר שאזכה למות בנשיקה
 כמי שכחוב בהם שם דהיינו בנשיקה, עוד רמזה
 לה ושם הקבר כדי שלא תאמר לה נעמי שאפי'
 ממה בחו"ל יביאו עלמותיה לא"י ותזכה ליקבר
 בא"י לז"א לה שזה לא אפשר משום ותביאו ותעמאו

את ארלי והעיקר הוא לזכות בא"י בחיים וז"א
 אם באשר תמותי אמות דהיינו בא"י אז ושם הקבר
 ר"ל מותר ליקבר שם בא"י הלאו"ה אסור משום
 ותביאו ותעמאו את ארלי וכיון שכן אל תפגעי
 בי לעוזבך וכו' אלא באשר תלכי אלך :
 ב, ישלם ה' פעילך ותהי משכירתך שלמה מעם
 ה' אלוד' ישראל אשר באת להסית תחת
 כנפיו, אפשר לרמוז אם יוכשר צעמי השי"ת עפי"ד
 הז"ל בשער הכונות בכונת הטבילה של אשמורת
 יום שביעית שהיא להמשיך מכתר דז"א שנמשך
 לו בלילה ע"י עסק התורה לעשות ממנו כתר לטיקי
 והענין הוא כי החסד המתפשט בת"ת דז"א להיותו
 במקום מגולה כגודע לכן נהוסף הארתו ונגדל
 כפלים ונהלק לשנים חליו עולה לכתר דז"א וחליו
 יולא ממקום החזה דרך אחו' הת"ת וניתן אל רחל
 ללורך כתר שבה וכו' וגודע שאין כתר דז"א נעשה
 אלא מחלי הת"ת האחרון של אימא עלמה וכו'

עכתד"ק

עבדך ק, והנה רוח רומזת לנוק' קדישא ונדע
 שהטוק' תחילת אלילותה היתה נקודה אחת כלולה
 מעשר ולריך להגדילה ולהשלימה בפרלוק שלם ע"י
 מעשיו ותורטינו, והנה ס"ת ישל"ס ה' פעולך
 הכ"ס גימט' אדנו"ת הרומז למלכותא קדישא, וז"ש
 ישלם ה' פעולך פעולה רומזת לנקודת המלכות
 שבה בתחילת אלילותה שהיא סוד עולם העשיה
 וזהו ישלם ה' פעולך הנקודה הזאת ישלימה לעשר
 ויתקנה בפר' שלם ע"י מעשה התחתיים ואח"כ
 ימשיך לך הכתר מכתר דז"א עלמו וז"א ותהי
 משכרתך אותיות מסך כתר ר"ל שימשיך לך הכתר
 מעם ה' אלודי ישראל מת"ת דז"א עלמו אשר
 באת להסית תחת כנפיו שהוא מקיס הת"ת תחת
 כנפיו דיקא ורמוז באומרו אלודי ישראל שהם כינוי
 לאו"א כטודע לרמוז שהכתר הזה עיקרו מת"ת דאימא
 הגנוז בו הארת אבא דלא מתפרסן דא מן דא
 לעלמין וזהו מעם ה' הוא ז"א אלודי ישראל הם
 או"א כנז"ל בד' הז"ל וא"ש אח"מ וההי"ב:

ובאו פי' ה' בני"ש ז"ל וז"ל וקסה וכי ס"ד
 השי"ת מחסר ח"ו שכר המשכורת עד
 שהולרך צועז להתפלל עליה ותהי משכורתך שלימה,
 אכן יובן עפי"ד הפוס' ז"ל דרמו שמעתתא אהדדי
 היינו הא דקי"ל להלכה עבד עברי חלה שלם ועבד
 שלם אינו חייב להשלים ובפועל ושכיר שנאנס במקלת
 זמן השכירות אינו נוטל שכרו אלא כפי זמן השכירות
 שפעל ועבד, ותירץ מהר"ם ז"ל דשאני ע"ע שקבל
 שכרו מקודם משא"כ שכירות הפועל אינה משתלמת
 אלא לבסיף וכתב הה"ג חיד"א ז"ל צם' כסא דוד
 דלפי"ז לדיקים הם פועלים ושכירות אינה משתלמת
 אלא לבסיף וכענין שדרשו חז"ל ילא אדם לפעולו וכי
 ילאו הלדיקים לקבל שכרם בפועל הנה כפיה"ד כל
 הימים שנאנסו ולא יכלו לפעול פעולת עבודתם
 אינו מגיע להם שכר עפיה"ד והשי"ת אלודי ישרא
 משלם פעולם במילוי ורב עיב כאילו עבדו בפועל
 ממש, וצזה יתפרש ברכת צועז לרות ישלם ה' פעולך
 הגם שהאדם הוא רק כפועל עכ"ז ותהי משכורתך
 שלימה גם בעד הימים שהיית אנוסה מעם ה' אודי
 ישראל שהוא ית"ש נוהג כך עם ישראל עכ"ד:

ועפידה יובן בו' הפ' ביטעיה, ואני אמרתי לריך
 יגעתי לתוהו והבל כחי כליתי אכן משפטי
 את ה' ופעולתי את אודי ועזה אמר ה' יולרי מבטן
 לעבד לו וכו', ויל"ד איך עלה ע"ד הנביא לימר
 לריך יגע וכי חסיד ח"ו קיב"ה לקפח שכר שום

כרים ותו מ"ש משפטי את ה' וכי' מי לא ידע כל
 אה ולמה תפש לשון פעולה ואח"כ אמר יולרי מבטן
 לעבד לו לשון עבדות ולפי האמת דין הפועל לכה
 וגם למה שינה באומרו ה' ואח"כ אודי, אכן עפיה"ד
 יע"ן והוא דכבר אמרנו שלפי שוה"ד האדם לא יקבל
 שכר בעד הזמן שנאנס ולא עבד את השי"ת כמו
 דין הפועל וא"כ בעוה"ר רוב צנ"א שמבלים רוב
 זמנם בהבלי העולם על המחיה ועל הכלכלה ח"כ
 ילאו מן העולם בפחי נפש שרוב עמלם לריך והבל
 וז"ש ואני אמרתי לריך יגעתי בעבודתי בעוה"ו משפס
 לתוהו והבל כחי כליתי שכליתי רוב ימי בהבלי
 העולם ומשוה"ד אין לי ליעול שכר כ"א מה שפעלתי
 ועשיתי לא על הזמן שנאנסתי אכן משפטי את ה'
 שם הוי"ה צ"ה בעל הרחמים ומלך החד טוחן לי
 שכר גם על הזמן שנאנסתי ולא עבדתיבו כי מה
 שיש לי דין פיעל הוא מלך הדין דוקא וז"ש ופעולתי
 את אלודי דייקא שם אלודים שהוא מדה"ד וכיון
 שכן ועסה אמר ה' שם הרחמים יולרי מבטן לעבד
 לו ומתנהג עמי כמו דין עבד שכר לקח שכרו מושלם
 ואינו חייב להשלים גם אני נוחן לי שכרי מושלם מרות
 עיבו וחסדו ית"ש:

באו"א ישלם ה' פעולך ותהי משכורתך שלימה וכו',
 אפש"ל עפ"י מ"ש במדרש עפ"ז שביטרה
 טילא ממנה דוהע"ה וכ' החיד"א ז"ל צם' כס"ד
 שדוהע"ה השלים לה הכתר שרות גימט' תר"ו ועס
 דוד גימט' י"ד יהיו כתר ע"ש, וז"ש ישלם ה' פעולך
 טילא ממך דוהע"ה ועי"ז ותהי משכורתך אותיות
 משך כתר שלימה שיושלם לך הכתר ע"י דוהע"ה ודוק:
ב, וטבלת פהך בחומץ, כי רש"י ז"ל מבאן שהחומץ
 יפה לשרב ע"כ, ולכאורה קשה מה חידוש משמישו
 שהחומץ יפה לשרב ומנ"מ צזה, ואפש"ל דרך שאושה
 שבא רש"י ז"ל לתרך מה שיש להקשות על צעז
 שנראה ממנו ח"ו כליות ולרות עין שכ"כ הפליר צה
 שלא חלך בשדה אחר ולא תעבורי מזה ופה תדבקן
 וכו' וסיף כל סוף תאכל פת בחומץ שהוא מאכל
 עניים ואין דרכו של אותו לדיק להיות מקמץ באורחים
 ובפרע עם אותה לדיק לזה כ' רש"י ז"ל מבאן
 שהחומץ יפה לשרב ומאהבתו עמה אמ"ל וטבלת פיתך
 בחומץ משום צריאותה ולא משום לרות עין ח"ו:
ב, קרוב לנו האיש מגואלינו הוא, אפשר לרמוז
 עפי"ד הזוה"ק דבסיף זמן הגלות יהיה דוחקא
 בחר דוחקא ולע"ג לישראל כמו הרה תקריב ללדת
 ואז הוא סימן הגאולה, ונדע מ"ש רז"ל ע"פ סי

יד על כס יו, אין השם שלם ואין הכסא שלם עד שימחה זרעו של עמלק וחסריו איתיות הוא כנודע וכשזבא הגאולה יחזרו איתיות ויהי להשם ואית א' לכסא, וז"ש קרוב לנו האיש ר"ל כשמתחזק מדה"ד ב"מ לנו גימט' אלודיים מדה"ד האיש רומז לגבירה ע"ש ה' איש מלחמה וכשיהיה קרוב לנו האיש דוחקא בחר דוחקא זה סימן מגיחלינו הוא שזבא הגאולה ויחזרו איתיות הוא למקומם להשלים השם והכסא ב"א :

ג, ונאמר שש השעורים האלה נתן לי כי אמר אלי לא תבואי ריקס אל חמוסך, הנה תיבת אלי קרי ולא כתיב ואפס"ל הטעם בהק' מ"ש בנמר'

עפ"ז שאם נאמר שש שעורים וכי דרכו של איתו לדיק ליחן שש שעורים ואם נאמר שש סאין וכי דרכה של אשה וכי לא רמוז לה שעתיד ללאת ממנה מי שכתוב בו ונחה עליו רוח ה' וכי וע' בפ' רש"י ז"ל עפ"ז שפירש קן, והנה כשזבאה אלל חמוסה ואמ"ל מי את בתי וכי אמ"ל שש השעורים האלה נתן לי כי אמר אלי לא תבואי ריקס אל חמוסך, ולא הגידה לה הרמוז שרמוז לה שעתיד ללאת ממנה וכי' אלא נשאר הטעם הנו' כמוס עמה וע"כ תיבת אלי קרי ולא כתיב לרמוז כי אמר לי טעם כמוס עמדי ורמוז לי ענין גדול בשש השעורים שעתיד ללאת ממני מלך המשיח :

לפסח

שבת שלפני הפסח קורין אותו שבת הגדול משני היום שנעשה בו, אפס"ל בהק' מ"ש בזה"ק ויקרא ד"ה ע"א ע"פ גדול ה' ומהולל מאוד וכי' איתתי איקרי קוב"ה גדול בזמנא דכנ"י אשתכחת עמיה הה"ד בעיר אלודיט הוא גדול בעיר אלודיטו עם עיר אלודיט עכ"ל, והנה ישראל כשהיו במלרים גוי מקרב גוי היו רחוקים ה"ו מהקב"ה וכביכול לא איקרי גדול וע"כ כשקירב אחס באלית משכו וקחו לכס לאן שהוא הע"ז של מלריים וקדשו את ה' ברבים במוסרם נפסם על קדושתו ית"ש בלקיחת יראתם וקשרו אותו בכרעי המטה ובזירוף קדושת שבת ג"כ אזי נתיחדו עמו ית"ש ונקרא כביכול גדול כד' הזוה"ק וע"כ קוראים לשבת הזה שבת הגדול הוא הקב"ה גדול ה' וכי' :

מדרש פליאה הביאו ה' בני"ש ז"ל וז"ל האדם שעשה עבירה וחזר בו ועשה תשובה הקב"ה נוהל לו ע"כ עונותיו ולבך נקרא שבת הגדול ע"כ, ומלבד שהוא תמוה בפשטו עוד יל"ד בכפל אומרו חזר בי ועשה תשובה דהיינו הך, ואפס"ל לענ"ד עפ"י מ"ש ב"ש"ס ה"ד תשובה גמורה אם יזמן לו אותה עבירה באותו מקום ובאותו פרק ובאותה אשה וכמנע ולא עשאה אזי יקרא בעל תשובה גמורה, והנה ישראל במלרים היו טע"ז למזל שלה כמו המלריים וכטענת עוזא שר ש"מ על קי"ס מה אלו אף אלו וכשרלה הקב"ה לגאלם אמ"ל משכו ודיכס מע"ז וקחו לאן של מליה ואזי חזרו בתשובה וביום שב"ק שהיה עשירי בחודש לקחו הטלה שהיו

עובדים אותו וקשרוהו בכרעי המטה לשיחשו לשם מליה ובאותה טעה נשלמה מלות התשובה שעשו מקודם לפי שנזדמן להם ולפניהם העבירה שהיו עושים ופירשו ממנה וע"ז אמרו רז"ל גדולה תשובה שזדונות נעשות כזכיות ממש כנודע וז"ש בעל המדרש האדם שעשה עבירה וחזר בו ר"ל שנחרט עליה ואח"כ עשה תשובה ר"ל שגמר התשובה ע"י שזדמנה לו באותו פרק ובאותה אשה ופירש ממנה אזי הקב"ה מוחל לו ע"כ עונותיו ולבך נקרא שבת הגדול לפי שבאותו שבת נזדמן לישראל העבירה שעשו ופירשו ממנה וזכו לתשובה הגדולה כמו' :

דגדרה, הא לחמ"א עניא די אכלו אבהתנא בארעא דמלרים וכי' אפס"ל דרך רמוז בהק' מ"ש רבינו האר"י ז"ל הבי"ד המק"מ ז"ל פ' אמור דגלות מלרים היה לברר ניה"ק שגפגמו בשון אדה"ר באותן ק"ל שנים שפירש מאשתו וע"כ כשהיו בגלות ק"ל שנים מיד טולד משה גואל ישראל שהוא רמוז ליסוד אבא הנקרא גואל כמ"ש הז"ל זכונת מ"ש בעמידה ומביא גואל וכי' ע"כ, וידוע שא' מהטעמים לילי"מ קוה"ז שהשכינה השלימה המנין וכמ"ש אנכי ארד עמך מלרימה והיא רמוזה באות ה"א אחרונה שבשם, וז"ש הא ר"ל מסיבת ה"א שהיא השכינה בעביל כך לחמ"א עני"א גימט' רד"ו די אכלו אבהתנא בארעא דמלרים ולא השלימו הזמן, והנה חמלא מספר לחמ"א ע"ה גימט' פ' ועני"א ק"ל ע"ה לרמוז שהגלות היה ב' סוגים בתחילה ק"ל קושי השעבוד ולזה רמוז בתיבת עניא דהיינו עיני ומרירות ולבסיף פ' גימט' לחמ"א